

Ta zmaga nemške liste zelo jezi, ker svojim očitajo nemarnost; mi pa mislimo po pravici, da je to veselo znamenje, da slovanski duh tudi na Koroškem prodira, ker so se Slovenci zdramili in se jeli zavedati.

Hrvaško. Iz Zagreba. — Tudi Hrvačje nismo zaostali čestitati Palačkemu o dovršenem velevažnem zgodovinskem delu. Čestital mu je naš župan gospod Ivan Vončina v imenu mesta našega; čestitala mu je akademija jugoslovanska; čestitali so mu drugi mnogobrojni rodoljubi Zagrebški.

Iz Turškega bojišča. — „Ves trud zastoj“, si mora misliti Andrassy in glasno klicati Evropskim vladam: „diem perdidimus, amici“, kajti kar so vsi skup opravili s posredovanjem, je manj ko nič. Ustaje plamen je prodrl skoz streho, po vseh Turških provincijah že vré in Turčija nima nobenega sredstva več potlačiti ustajo, sebe rešiti popolnega razpada. Do tega spoznanja so zdaj prišli celo nekdanji iskreni prijatelji in zagovorniki Turčina. V Turških kasah ni niti vinarja več, dohodkov nobenih, celo pod kralj Egipčanski je odpovedal tribut, vojakom manjka vsega, ker že več mesecev nobenega plačila niso dobili. Vsled tega in v bojih z ustajniki jih je dozdej samo v Hercegovini poginilo nekaj čez 23.000. Tedaj brez denarja, brez kredita mora Turčija propasti sama ob sebi, če prav k temu nobena Evropska moč ne pripomore, razdjala jo bo sama ustaja in nihče ne bo mogel tega zabraniti ali ustaviti. — Čete ustajnikov se čedalje bolj množé, pri zadnjih bitkah krog Nikšiča jih je bilo po poročilu tepenega Muktar-paše nad 15.000 mož, med njimi mnogo Črnogorcev; ti so turške čete zagnali v beg, vzeli jim vse, kar so hoteli spraviti v trdnjavo Nikšič, in jih jako veliko pobili. — Nič bolje se ne godi Turkom po Bosniji, kjer jih čedalje večé čete ustajnikov povsod nazaj potiskajo. Zato so pa na vso moč razkačeni in uganjajo grozovitosti nad kristijani, kolikor jih v pest dobé; v Serajevem so oni dan zažgali deset hiš. Beguni še zmiraj čez mejo vhaajajo pred besnimi Turki, ki so nedavno celo na Avstrijsko stran streljali in ranili nekaj Avstrijskih vojakov; a ti so jim krepko odgovarjali in ubili 8 Turkov, nekaj pa jih ranili. Bosenski ustajniki zdaj merijo na to, da bi se združili s Hercegovinskimi in tako v zvezi in dogovorno operirali.

Sicer pa — kakor beremé v poročilih iz Bosne po uradnih listih — je v Bosni vse v veliki nevarnosti. Turške gosposke so ob vso veljavo, vojaki že svojih viših ne ubogajo, vsak Srb, ki se prikaže, je gledé življenja v nevarnosti. Pri takih razmerah — sklepajo uradni listi — Turčiji pač ne bo pomagalo, če se spravi tudi črna vojska za vero na noge, kajti povsod je denar glavna stvar, ravno tega pa Turčiji povsod manjka. Na papirji je sicer 750.000 vojakov zapisanih, a v resnici jih je vseh skup komaj polovico, pa po vseh deželah razstavljenih. — Proti Črnigori je ob Skutarskem jezeru (v Albaniji) izdatna vojna na straži, na Kandiji in družih otokih jih je okoli 40.000, velika četa tudi ob Srbski meji. Tedaj je vsa vojna moč strašno razkropljena. — Srbija, ki je do zdaj bila mirna, je vkljub Andrassyevem pritisku in žuganju jela marširati; kakor poroča nek telegram Dunajskemu „Tagblattu“, se je imelo 25. dne t. m. vzdigniti 100.000 mož proti meji in 28. dne t. m. se ima pričeti vojska. — Gospica Markus je naredila oporoko (testament), v kateri zapusti vse svoje premoženje Srbiji, sama pa se podá zopet v boj. — Črnogorski knez je neki s Srbijo dogovorjen, da oba isti dan planeta nad Turka. — Vse to kaže, da bo Evropski zemljevid kmalu pre-

drugačen, od Turčije bo vsak kaj dobil, le Avstrija težko kaj, ker je Andrassy zamudil najlepšo priliko in Avstrijo spravil pri Jugoslovanih ob vse zaupanje. — S pribeglimi so začeli Avstrijski uradniki trdo ravnati. Ne le, da so mejo povsod zaprli, da je tedaj jako težko tje in sem priti, tudi sicer ne v obilnosti, a vendar zaradi življenja v varnosti na naših tleh živeče pribegle ravnajo in priganjajo vedno nazaj pod Turško oblast zagotavlja jim, da se jim ne bo nič zgodilo — čeravno je z Avstrijske zemlje večkrat lahko videti unkraj meje na kolih nataknjene kristjane. Ali beguni se branijo iti nazaj, ker predobro vedo, kaj jih unkraj meje čaka.

Zadnji čas je vzbudila veliko pozornost novica, da se bo nadvojvoda Albrecht podal v trdnjavo Petervardinsko ob Turški meji, da jo ogleda. Pristavek vladnih listov: da to potovanje nima nikakega pomena, ampak da je le navadno vojaško obhojevanje, — je naredil ravno nasprotni vtisek, kajti brez posebnega namena ali vzroka potovanje vojaškega nadpoveljnika Avstrijskega o sedanjem času k turški meji gotovo ne bo.

— No, še ta nesrečica naj pride čez Evropo! Časniku „Pol. Corr.“ se iz Carigrada piše, da človeška kuga žuga Evropi iz jutrovih dežel. Turčija, vsak dan tepena na bojišči v Bosni in Hercegovini, je zgubila že toliko armade, da zdaj iz kotov svoje države išče vojakov in tedaj tudi iz Azijskih svojih dežel nizame in redife. Mahoma je počil glas, da tudi iz Mezopotamije mora armada v Evropo. Ondi pa hudo razsaja kuga ravno zdaj, posebno v Bagdadu in Hillahu; v vsakem teh mest vsak dan za kugo umerje po 200 do 250 ljudi. — No, še to nadlogo naj prinese Andrassyeva politika v Evropo, ki je že sila veliko stroškov s tem imela, da napravlja zdravstvene kongrese in posvete, kako kugo in kolero odvrniti od Evrope, zdaj pa bi se jej široka vrata odprla po Turških hlačmanih!

Žitna cena

v Ljubljani 22. aprila 1876.

Hektoliter v nov. denarij: pšenice domače 8 fl. 61. — bunaška 9 fl. 45 — turšice 4 fl. 88. soršice 6 fl. 93. — rži 5 fl. 53. — ječmena 3 fl. 90. — prosa 4 fl. 23. — ajde 5 fl. 4. — oves 3 fl. 90. — Krompir 3 fl. 10 kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 23. aprila.

5% metaliki 68 fl. 70 kr. Ažijo srebra 104 fl. 20 kr.
Narodno posojilo 73 fl. 75 kr. Napoleondori 9 fl. 18 kr.

Loterijne srečke:

v Gradcu	} 15. aprila 1876:	43	10.	25.	58.	27.
na Dunaji		16.	15.	76.	27.	83.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 28. aprila

v Trstu	} 22. aprila 1876:	9.	51.	33.	66.	79.
v Lincu		32.	79.	21.	65.	2.

Prihodnje srečkanje v Trstu 6. maja